

konsekvent gennemførte en beskæftigelsespolitik, hvor man mødte kontanthjælpsmodtagerne med krav og skabte rettigheder og pligter. Dengang blev det her i Folketingssalen mødt med hånsord fra forskellig side, men det er jo ikke desto mindre et værdigrundlag, som også den tidligere regering i betydelig udstrækning har indarbejdet i de sociale love. Det er formentlig også baggrunden for, at min forgænger i embedet, fru Karen Jespersen, den 16. juni 2000 sagde til Jyllands-Posten:

»Farum er et godt eksempel på, at det kan lade sig gøre at ændre f.eks. plejen på vore plejecentre, og med sin politik på integrationsområdet kan Farum Kommune rumme flere indvandrere end andre kommuner, uden at det skaber problemer. Som jeg betragter det, skal andre kommuner spidse ører over for de gode resultater, som Farum lægger frem.«

Jeg var dengang helt enig med fru Karen Jespersen, og det er jeg fortsat. Der er en række tiltag i Farum Kommune, som over tid med fordel har dannet skole for landets øvrige kommuner.

Line Barfod (EL):

De konkrete ting, som ministeren nævner, f.eks. at anbringe arbejdsløse i tvangsaktivering og slavehuse osv., kan vi være politisk uenige om. Det er nogle konkrete tiltag. Men når man fremhæver selve kommunen som et mønster, andre burde tage som eksempel, vil jeg gerne høre, om ministeren mener, at den måde at lede kommunen på skal være mønsteret for andre kommuner.

Som fru Birthe Rønn Hornbech siger, har det jo været forudsigeligt, at på et eller andet tidspunkt ville Farummodellen bryde sammen økonomisk, ligesom der gentagne gange har været tilsynssager og kritik af den måde, flertallet kørte hen over oppositionen i kommunen på. Er det den måde at lede en kommune på, som ministeren mener skal danne mønster for andre kommuner?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er det jo en god hovedregel, at man aldrig skal stille spørgsmål, som man ikke på forhånd kender svarene på, og det tror jeg egentlig også er en hovedregel, der bliver efterlevet her.

Kl. 13.45

For det er helt åbenlyst, at en række af de oplysninger, der er kommet frem på det seneste – hvis de er rigtige – jo tegner et billede af en kom-

mune, som på de her felter ikke er en mønsterkommune. Det siger jo sig selv.

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, ministeren hermed siger, at han ikke har været vidende om de ting, der nu bliver kritiseret åbenlyst fra alle sider. Vil det sige, at ministeren er uenig med sin partifælle, fru Birthe Rønn Hornbech, i, at det, hun kalder Farumkatastrofen, har været forudsigelig? Og vil det sige, at ministeren ikke har været opmærksom på det, der gentagne gange har været fremme i pressen om, at økonomien på et tidspunkt ville bryde sammen, samt at der har været gentagne tilsynssager, og at oppositionen har klaget over, at der ikke var mulighed for offentlig debat og kritik?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står ved, at jeg ved en række lejligheder har fremhævet Farum Kommune som et positivt eksempel på en række afgørende felter. Det gælder integrationspolitikken, det gælder beskæftigelsespolitikken, det gælder visse elementer af ældrepolitikken, men faktisk ikke velfærdsrejserne. Hvis man går tilbage i arkiverne, vil man se, at jeg, dengang man introducerede velfærdsrejserne i Farum, udtrykte mig dybt kritisk om dem.

Men der er en række tiltag i Farum Kommune over tid, som jeg har fremhævet som noget positivt, og det står jeg ved, for det er der grund til at gøre. Hvad der så i øvrigt er forudsigeligt for fru Birthe Rønn Hornbech, har jeg altså ikke forudsætningerne for at udtale mig om.

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke vil udtale sig om, hvorvidt han har haft kendskab til tilsynssagerne og de gentagne gange, der har været påpeget problemer omkring manglende offentlighed og Ombudsmandens manglende mulighed for at få indsigt i forskellige forhold i kommunen osv. Men betyder det, at ministeren så tager afstand fra den måde, hvor et flertal politisk leder en kommune – eller for den sags skyld leder landet – og hvor flertallet har et absolut flertal og derfor kan gennemtrumfe de beslutninger, man ønsker, uden at have den fornødne offentlige debat om dem og uden at have den fornødne mulighed for oppositionen for at få indsigt og åbent diskutere de forhold, der er gældende?